

Vilman tarina

Tietoja: Vilma on 32-vuotias hevosista ja poneista pitävä nuori nainen. Hän asuu ympärivuorokautisesti tuetussa asumisyksikössä. Vilmalla on autistisia piirteitä ja hänen käytöksensä on välillä todella haastavaa: aina aamuisin asumisyksikössä on yksi ylimääräinen työntekijä pelkästään Vilmaa varten. Vilman toinen puoli kehosta on huomattavasti heikompi kuin toinen. Hän käy muutamana päivänä viikossa päivätoiminnassa. Vilma ei puhu kuin muutamia sanoja ja usein hän on tilanteissa hyvin kärsimätön.

Ennen ryhmäkotiin muuttamista Vilma asui laitoksessa, josta hän kulki kerran viikossa tallille hoitamaan Teppo-ponia. Tämän lisäksi hän on käynyt vuosia säännöllisesti hevosterapiassa. Ryhmäkotiin muuttamisen jälkeen Vilman käynti tallilla Teppo-ponin luona kuitenkin loppui, koska toiminnalle ei ollut rahoitusta.

Henkilökohtainen budjetointi käytännössä: Aluksi henkilökohtaisen budjetoinnin avulla Vilma kokeili työtä paikallisessa vaateliikkeessä. Työntekijöiden vaihtuvuuden vuoksi tämä kokeilu ei onnistunut. Uudelleenpohdinnan jälkeen kokeiltavaksi asiaksi muistui mieleen tallilla käynti.

Henkilökohtaisella budjetilla järjestettyä tukea lähdettiin toteuttamaan seuraavasti: yksi päivätoimintapäivä vähennettiin ja muutettiin rahasummaksi, joka siirrettiin asumisyksikölle käytettäväksi Vilman tallilla käyntiä varten. Tallille Vilman saattajaksi lähtee aina sama työntekijä, mutta tallilla Vilma saa ohjeita tallin omalta työntekijältä. Aluksi tätä järjestelyä kokeiltiin joidenkin viikkojen ajan, jonka jälkeen kokeiltua arvioitiin. Kaikki osapuolet olivat sitä mieltä, että toimintaa kannattaa jatkaa, ja nyt toimintaa on jatkunut hieman yli vuosi. Tallilla aikaa menee kerrallaan 45 minuuttia.

Mikä on muuttunut? Vilma on suurimman osan arjestaan hyvin ahdistunut, mutta tallilla hän aina rentoutuu. Hän jaksaa keskittyä koko 45 minuuttia vain poniin, mikä on todella pitkä aika hänen kärsivällisyydellään. Tallilla Vilma ei hermostu ohjeista, vaan pystyy ottamaan ohjausta vastaan.

Työntekijä sanoo, että vaikka Teppo-ponin luona käynti ei helpota esim. Vilman kiukunpuuskia kotona, niin se tuo paljon sisältöä hänen elämäänsä. Tallilla käynti on työntekijän ja Vilman yhteinen juttu, mistä he voivat keskustella. Kotona Vilma haluaa kertoa onnistumisen kokemuksistaan myös muille asukkaille ja työntekijöille.

Teppo-ponin luona käyminen on Vilmalle myös fyysisesti merkittävää. Teppoa hoitaessa Vilman tulee liikuttua ja tehtyä sellaisia liikkeitä, mitkä ovat ikään kuin fysioterapiaa. Hän on ilman kehoitusta alkanut käyttää Teppoa hoitaessa kumpaakin kättään, eikä vain vahvempaa kättä. Vaikka Vilman toinen käsi on paljon heikompi kuin toinen, kaikkien hämmästykseksi hän pystyy ohjastamaan poniajattelulla ponia liikkumaan täysin suoraan (tämä vaatii sen, että kummallakin kädellä pidetään kiinni yhtä kovaa).

Vilman tuesta vastaava työntekijä pohtii, mitä tallilla käynti on tuonut Vilman elämään. Vaikka kotona ei vielä suuria edistysaskelia ole tullut, niin työntekijä näkee kuitenkin valtavasti mahdollisuuksia siihen. Vuosi on lyhyt aika saavuttaa suuria. Kun työntekijä istuu tallilla sivussa, ja katsoo Vilman lallattelevan onnessaan ja kehuvan itseään, hän miettii: *"Jos Vilmalta onnistuu edes hetken viikosta vähentämään ahdistusta ja paha oloa, eikö se ole silloin kaiken sen arvoista?"*